

NOČ ČAROVNIC

Kaj pa ti misliš o noči čarovnic oz. o Halloween?

Halloween – noč čarovnic – noč zla – noč strašenja ...
Halloween? (...)
All Hallow's Eve (večer vseh svetih)
Hallowe'en (sveti večer)
Noč čarovnic? (...)

Kaj pravzaprav praznujemo?

To nikakor ni samo noč komerciale!

Halloween, noč, ko so sežigali otroke!

»Ali veste, da je morala pri starih Keltih vsako leto na dan halloween ena družina v vasi darovati svojega otroka v ognju, da bi s tem umirili hude duhove? Otroka so živega zažgali, ostanke pa položili v izdolbeno repo ali bučo, na katero so izdolbli strašljive dele obraza!«

Halloween prihaja v zadnjih letih iz Amerike kot tržna, komercialna prevara a vsekakor ni samo to! Sprašujem vas, ali se vam zdi primerno ohranjati spomin na ta grozljiv običaj, se ob takih spominih zabavati ob svojih živih in zdravih otrocih?!

V 5Mz 18,10 Bog prepoveduje sežigati (moriti) otroke: »Naj se ne najde pri tebi nihče, ki bi sina ali hčer žrtvoval v ognju!«

Mislim da je – ne le za kristjane, ampak za vsakega človeka, ne glede na veroizpoved ali ne izpovedovanje vere – neprimerno obujati spomin na ta strašna poganska grozodejstva. Čarovniki/ce so zahtevali žrtvovanje, sežiganje živih otrok; od tod – noč čarovnikov/nic.

Čudno, da v vrtcih in šolah otrokom ne povedo resnice.

Na Irskem je morala vsaka vas žrtvovati v ognju enega otroka. Vsaka družina je zato v tej noči doživljala velik strah. Nihče ni vedel, koga bodo čarovniki izbrali. To se je dogajalo vsako leto, dokler ni prišlo krščanstvo.

Spreobrnjenje k Jezusu je rešilo otroke.

Zaradi teh dejstev velja središčna pozornost v tej noči čarovnikom/cam, ker so zahtevali žrtvovanje otroka, okultnemu in strahu. Sveto pismo pozna človekov strah in njegov izvor. Zato hoče človeka osvoboditi.

Rim 8, 15: »Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: »Aba, Oče!«

2 Tim 1,7: »Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti.«

Strah torej ne prihaja od Boga, ampak od njegovega nasprotnika.

V času noči čarovnic se otroci oblačijo v hudiče, čarovnice, zlobne figure iz grozljivk, satanistične heavy metal glasbenike.

Če sodelujemo pri praznovanju noči čarovnic – hočemo ali nočemo – pomeni, da praznik odobravamo z vsem, kar sodi k njemu. Pove, da ne verjamemo popolnoma, da Bog želi strah nadomestiti z ljubeznijo, mirom. Zanimarja se Božja beseda, ki pravi, naj nimamo nič opraviti z nobeno obliko okultizma.

V **2 Krn 33, 6** očita Bog človeku: »Svoje sinove je žrtvoval v ognju v Ge Ben Hinómu. Vedeževal je, vražaril in čaral, vpeljal zarotovalce duhov in razlagalce znamenj; storil je veliko takega, kar je hudo v GOSPODOVIH očeh, da bi ga jezil.«

V **1 Tim 4,1** pa sv. Pavel kot prerok vidi v prihodnost: »Duh izrecno pravi, da bodo v poznejših časih nekateri odpadli od vere in se vdajali zavajajočim duhovom in naukom demonov.«

Davno prej sporoča **psalm 106,37**: »Darovali so svoje sinove in svoje hčere demonom.«

Namesto tega, kar nam hoče prinašati noč čarovnic, bi morali storiti vse, kar zmoremo, da bi sporočali to, kar res verujemo: da kristjani ne živimo v strahu, ampak v Božji ljubezni, da se razlikujemo od sveta, ker nočemo nasedati zlu, in da se na dan vseh svetih pripravimo povsem drugače, duhovno, ne pa s poganskim praznikom čarovnic, ki hoče nadomestiti praznik zveličanih – vseh svetih.

Praznik čarovnic je praznik pogublajočih.

Vprašajmo se s svetim Pavlom: 2 Kor 6: »Kaj imata namreč skupnega pravičnost in nepostavnost? Kakšno občestvo ima luč s temo? Kakšno je soglasje med Kristusom in Beliárjem? V čem se Božje svetišče strinja z maliki? Mi smo namreč svetišče živega Boga, kakor je rekel Bog: Prebival bom med njimi in med njimi bom hodil; jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo.«

Krivdo za duhovni razvrat, debato o tem lahko beremo tudi na forumu RKC, nosimo predvsem uradni oznanjevalci Cerkve, če ne poznamo duhovnih tokov danes. Eni nas vodijo k delom teme, drugi k izvirov Luči. In to je treba znati razločevati. Če danes človek ne razločuje, kaj je Kristusovo in kaj Beliárjevo, dela ljudem samo škodo, ker ne more razločevati med ravnim in krivim, lahko svetuje in sam počne napačno.

Če otroci ali starejši praznujejo s silami teme noč čarovnic, ali kličejo duhove ... bodo gotovo kmalu izgubili »duhovni imunski sistem« in tako prišli pod vpliv temnih sil ter zapustili vero.

Psalmist se sprašuje: »Ko se rušijo temelji reda, kaj more storiti pravični« (Ps11,3)?! Poglobljati se mora v Evangelij, moliti in ne kloniti, iti le za Jezusom, ki je Pot, Resnica in Življenje. Naše družine naj se zbirajo ob bolj pametnih zabavah, ki izražajo dobro, vrednote, ljubezen, življenje ne pa strah, grozo, nasilje, zlo. Povabljeni smo k Bogu v Njegovo Luč, Svetlobo, v Njegov mir, v nebesa in v srečo!

Primer:

Četrtošolka je pogledala iznad svojih narisanih svetilk iz buče in vprašala: Kaj ima 'halloween', noč čarovnic, opraviti s praznikom vseh svetih?

Učiteljica je odgovorila: »Beseda 'halloween' izhaja iz besede 'posvečen večer'. Posvečen pomeni svet, zato je 'halloween' sveti večer, ki nas pripravlja na dan vseh svetih.«

Deklica je premišljevala ob odgovoru in ugotovila: »Če je pa 'halloween' svet, potem mora Bog imeti rad hudiče in fantomske igre!

Drugačen, toda podoben primer se je pojavil v šestem razredu na neki drugi šoli. Dežurni razgrajč v razredu je zmotil pouk z izjavo, da opravlja rituale v čast Satanu. Ko je opisoval črne sveče, žrtveno mačko in tajno mesto v gozdu, je učitelj spoznal, da je učenec poznal le preveč podrobnosti, da bi si vse le izmišljeval.

Ali v noči čarovnic res slavijo Satana?

Glede na policijska poročila iz vse celine, se na predvečer praznika vseh svetih vse več otrok srečuje s satanizmom. Če se na zabavah ob tem prazniku zanimajo za okultne igrice, so že lahko potencialni kandidati za rekrutiranje v satanske skupine.

Za častilce hudiča in čarovnice je noč čarovnic, 'halloween', najpomembnejši dan. Demonske sile izkoristijo sodelovanje ljudi v praznovanju tega dne. Tega dne satanisti pošiljajo prekletstva nad katoliške cerkve, voditelje in družine.

Uprizarjajo črne maše z namenom, da bi »odpravili« krščanstvo, oskrunjajo ukradene evharistične hostije in kot nesveto obhajilo pijejo kri, pomešano z urinom.

Kako razširjene so okultistične prakse?

Iz policijskih poročil razberemo, da narašča zanimanje najstnikov za satanizem, včasih se vanj vpletejo že osemletni otroci ali celo mlajši. V vsaki skupnosti so častilci hudiča, vpleteni otroci pa izhajajo iz vsakovrstnih okolij.

Katoliška vzgoja ali vzgoja v kakšni drugi krščanski veri še ni garancija pred takšno vpletenostjo. Skoraj na vsaki šoli ali v vsaki župniji so šolarji, ki kažejo svoje radovedno zanimanje za okultizem, kar je še najmanj.

Raziskave tudi kažejo, da so danes okultnim praksam izpostavljeni vsi otroci, 40 odstotkov od njih pa se aktivno ukvarja z okultnimi dejavnostmi, vključno s ploščami Ouija, seansami, z

napovedovanjem usode, uroki, igrajo se igro Ječe in zmaji – vse to je v času noči čarovnic še prav posebej popularno.

Ali lahko praznujemo noč čarovnic, če ne slavimo Gospoda mrtvih?

Središčna pozornost v noči čarovnic je še vedno usmerjena k okultnemu in strahu. V imenu »zabave« vodimo otroke v hiše, kjer namišljeno straši, ko pa otroci jokajoč pritečejo iz takšnih hiš, se jim smejemo! Vsi se med seboj poskušamo strašiti s fantomskimi zgodbami. Zakaj? Gospod pravi: »Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti« (**2 Tim 1,7**).

V času noči čarovnic v kinematografih prikazujejo več grozljivk, več je televizijskih oddaj z elementi okultizma, več ljudi uganja norčije s komuniciranjem z duhovi, ukvarjajo se z vedeževanjem in drugimi okultnimi praksami. Zaradi noči čarovnic se otroci oblačijo v hudiče, čaravnice, zlobne figure iz grozljivk, satanistične heavy metal glasbenike.

Zakaj se ne oblačijo v pozitivne značaje, svetnike ali astronave?

Naše sodelovanje pri praznovanju noči čarovnic pove, če hočemo ali ne, da ta praznik odobravamo z vsem, kar sodi k njemu. Pove, da ne verjamemo popolnoma, da Bog želi strah nadomestiti z ljubeznijo. Verjamemo, da se lahko zanemarja Božja beseda, ki pravi, naj nimamo nič opraviti z nobeno obliko okultizma (glej **5 Mz 18,10–12**).

Namesto tega bi morali storiti vse, kar zmoremo, da bi sporočali to, kar res verujemo: da kristjani ne živijo v strahu, ampak v Božji ljubezni, da se razlikujemo od sveta, ker ne uporabljamo zla, in da je dan vseh svetih pomembnejši od poganskega praznika, katerega je nadomestil.

Nekaj predlogov za upiranje vplivu praznovanja noč čarovnic in njegovi povezanosti s satanizmom:

1. Spodbujajte svoje otroke, naj raje nosijo kostume pozitivnih karakterjev namesto kostume duhov, čarovnic, skeletov in drugih okultnih podob.
2. Z otroki se pogovarjajte o svojih skrbeh zaradi dogajanja okoli praznika čarovnic, pri katerem se poudarjata strah in groza ter druge negativne sile.
3. Poučite jih, kaj se dogaja, če se odpravijo na zabavo noči čarovnic, kjer uprizarjajo okultne dejavnosti, kot npr. Ouija plošče ali spiritistične seanse. Če imajo o sebi pozitivno podobo, se bodo lažje uprli pritisku sovrstnikov. Spodbudite jih, naj vas pokličejo in jih odpeljite z zabave bolj zgodaj.
4. Svojim otrokom pripravite kakšno alternativno zabavo, na primer zabavo ob času pobiranja jesenskih pridelkov, in to dopolnite s sladkarijami, ki jih imajo radi.
5. Otroci se več naučijo iz naših zgledov in dejanj kot iz naših besed, zato jim svoje nestrinjanje z nočjo čarovnic pokažite z načinom okraševanja doma in dvorišča. Uporabite simbole jesenskih pridelkov namesto svetilk iz buč, angele namesto nagrobnih kamnov ter drugih simbolov smrti in okultizma.
6. Z otroki se pogovarjajte o tem, kaj Cerkev uči o noči čarovnic: to je poganski praznik, ki izhaja iz praznovanja smrti in zlih duhov, ti elementi pa danes še vedno prevladujejo, čeprav je Cerkev z dnevom vseh svetih (s poudarkom na življenju in krščanski svetosti) želela zamenjati stari poganski praznik. Za sataniste je to skrajno svet praznik, to je novoletni večer za tiste, ki se ukvarjajo s čarovništvom; njihovo število narašča (deset odstotkov vseh ljudi, glede na policijske statistike). Noč čarovnic je zanje priložnost za pridobivanje novih članov. Zakaj naj bi pomagali Satanu in okultizmu? Zakaj naj bi usmerjali pozornost k strahu in zlu in to še spodbujali, če so naši otroci že tako in tako izpostavljeni več strahu in zlu kot prejšnje generacije?
7. Molite za Božje vodstvo pri vzgajanju svojih otrok. Naj vam pokaže, kako jim pomagati, da bodo v polnosti sodelovali pri praznovanju življenja, upanja, veselja in vsega dobrega. Prosite Boga, naj vašo družino navdihne tako, da se bo več naučila iz dneva svetih kot iz noči čarovnic.

Vir:

br. Janez Papa
frančiškan in duhovnik
<http://papa.rkc.si/blog/?p=84>